

MATERIAŁ DYDAKTYCZNY

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Warszawa, dnia 16 maja 2012 r. poz. 526 [Dz. U. 2016 poz. 113]

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych¹⁾

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.)
zarządza się, co następuje:

Cyt: wikipedia - Zakład administracyjny[edytuj]

Zakład administracyjny, zakład publiczny - pojęciem tym określa się *jedność osób i rzeczy, powoływana przez organy administracji publicznej, bądź za ich zezwoleniem przez inne podmioty, dla trwałej realizacji określonego zadania publicznego^[1]*. Definiuje się je także jako *względnie samodzielne jednostki organizacyjne, wyposażone w trwałe wyodrębnione środki rzeczowe i osobowe, których podstawowym celem jest bezpośrednio świadczenie usług socjalno-kulturowych o szczególnym znaczeniu społecznym na rzecz osób będących użytkownikami zakładu^[2]*. Przykładowymi zakładami administracyjnymi są szkoły, przedszkola i biblioteki publiczne.

Zaliczany jest do organów administracji publicznej w rozumieniu definicji zawartej w Kodeksie postępowania administracyjnego^[3]. Wydawane przez zakład akty dzieli się na generalne (np. regulamin biblioteki) i indywidualne; jedynie część z tych ostatnich traktowana jest jako *decyzje administracyjne* i podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego^[2]. W najnowszej literaturze podkreśla się jednak, że wszystkie indywidualne władcze rozstrzygnięcia zakładowe są aktami administracyjnymi podlegającymi kontroli sądów administracyjnych^[4].

ZATEM JASNA WYKŁADNIA – BIBLIOTEKA TEŻ [CO WIĘCEJ PODLEGŁA INFORMATYZACJI ZGODNIE Z PRZEPISAMI REALIZUJĄĆ TAKIE ZADANIA]

Rozdział I

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) Krajowe Ramy Interoperacyjności;
- 2) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej;
- 3) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, w tym:
 - a) specyfikację formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w oprogramowaniu interfejsowym,
 - b) sposoby zapewnienia bezpieczeństwa przy wymianie informacji,

c) standardy techniczne zapewniające wymianę informacji z udziałem podmiotów publicznych z uwzględnieniem wymiany transgranicznej,

d) sposoby zapewnienia dostępu do zasobów informacji podmiotów publicznych dla osób niepełnosprawnych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) architektura systemu teleinformatycznego – opis składników systemu teleinformatycznego, powiązań i relacji pomiędzy tymi składnikami;

2) autentyczność – właściwość polegająca na tym, że pochodzenie lub zawartość danych opisujących obiekt są takie, jak deklarowane;

3) dane referencyjne – dane opisujące cechę informacyjną obiektu pierwotnie wprowadzone do rejestru publicznego w wyniku określonego zdarzenia, z domniemania

opatrzone **atrybutem** autentyczności;

1) Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 10 listopada 2011 r. pod numerem 2011/0578/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu

Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 185, poz. 1092 i Nr 204, poz. 1195.

4) **dostępność** – właściwość określającą, że zasób systemu teleinformatycznego jest możliwy do wykorzystania na żądanie, w założonym czasie, przez podmiot uprawniony do pracy w systemie teleinformatycznym;

5) **integralność** – właściwość polegająca na tym, że zasób systemu teleinformatycznego nie został zmodyfikowany w sposób nieuprawniony;

6) interesariusz – osobę lub podmiot posiadający interes prawny albo faktyczny w sprawach interoperacyjności;

7) model architektury – formalny opis architektury systemu teleinformatycznego;

8) model usługowy – model architektury, w którym dla użytkowników zdefiniowano stanowiące odrębną całość funkcje systemu teleinformatycznego (usługi sieciowe) oraz opisano sposób korzystania z tych funkcji, inaczej system zorientowany na usługi (Service Oriented Architecture – SOA);

9) **niezaprzeczalność** – w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie zakresu i warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej (Dz. U. Nr 93, poz. 546);

10) obiekt – przedmiot opisu w rejestrze publicznym;

11) obiekt przestrzenny – w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489);

12) **podatność** systemu teleinformatycznego – właściwość systemu teleinformatycznego, która może być wykorzystana przez co najmniej jedno zagrożenie;

13) podmiot – osobę prawną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub organ administracji publicznej;

14) poufność – właściwość zapewniającą, że informacja nie jest udostępniana lub wyjawiana nieupoważnionym osobom fizycznym;

15) polityka bezpieczeństwa informacji – zestaw efektywnych, udokumentowanych zasad i procedur bezpieczeństwa wraz z ich planem wdrożenia i egzekwowania;

16) rekomendacja interoperacyjności – uzgodnienie przyjęte bez stanowiska sprzeciwu pomiędzy interesariuszami regulujące na poziomie organizacyjnym, semantycznym lub technologicznym dowolny aspekt interoperacyjności;

17) repozytorium interoperacyjności – część zasobów ePUAP przeznaczoną do udostępniania informacji służących osiągnięciu interoperacyjności;

18) **rozliczalność** – w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków organizacyjnych i technicznych, które powinien spełniać system teleinformatyczny służący do **identyfikacji użytkowników** (Dz. U. Nr 93, poz. 545);

19) usługa sieciowa – właściwość systemu teleinformatycznego polegającą na powtarzalnym wykonywaniu przez ten system z góry określonych funkcji po otrzymaniu, za pomocą sieci teleinformatycznej, danych uporządkowanych w określonej strukturze;

20) ustawa – ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne; **zmiana 10 stycznia – od 11 maja 2014r !!!**

21) wzór dokumentu elektronicznego – wzór, o którym mowa w art. 19b ustawy;

22) zagrożenie systemu teleinformatycznego – potencjalną przyczynę niepożądanego zdarzenia, która może wywołać szkodę w systemie teleinformatycznym.

Rozdział II

Krajowe Ramy Interoperacyjności

§ 3. 1. Krajowe Ramy Interoperacyjności określają:

1) sposoby postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w **zakresie doboru środków, metod i standardów** wykorzystywanych do ustanowienia, wdrożenia, eksploatacji, monitorowania, przeglądu, utrzymania i udoskonalania systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do realizacji zadań tego podmiotu oraz procedur organizacyjnych, mające na celu:

a) zapewnienie obywatelom oraz przedsiębiorcom dostępności usług świadczonych przez podmioty realizujące zadania publiczne w postaci elektronicznej,

b) zwiększenie efektywności usług świadczonych przez administrację publiczną,

c) **zapewnienie obywatelom i przedsiębiorcom zmniejszenia obciążeń związanych z realizacją uprawnień i obowiązków przewidzianych w przepisach odrębnych,**

d) zapewnienie podmiotom publicznym redukcji kosztów funkcjonowania,

e) zapewnienie racjonalnego gospodarowania funduszami publicznymi,

f) zapewnienie swobody gospodarczej i równego dostępu do rynku informatycznego w zakresie usług i dostaw podczas udzielania zamówień publicznych dla wszystkich jego uczestników,

g) efektywną realizację drogą elektroniczną ponadgranicznych usług administracji publicznej;

2) sposoby postępowania podmiotu realizującego zadania publiczne w zakresie przejrzystego wyboru norm, standardów i rekomendacji w zakresie interoperacyjności semantycznej, organizacyjnej oraz technologicznej, z zapewnieniem zasady neutralności technologicznej.

2. Na Krajowe Ramy Interoperacyjności składają się:

1) sposoby osiągnięcia interoperacyjności;

2) architektura systemów teleinformatycznych podmiotów realizujących zadania publiczne;

3) repozytorium interoperacyjności na ePUAP.

§ 4. 1. Interoperacyjność osiąga się przez:

1) ujednoczenie, rozumiane jako zastosowanie kompatybilnych norm, standardów i procedur przez różne podmioty realizujące zadania publiczne, lub

2) wymiennosc, rozumianą jako możliwość zastąpienia produktu, procesu lub usługi bez jednoczesnego zakłócenia wymiany informacji pomiędzy podmiotami realizującymi zadania publiczne lub pomiędzy tymi podmiotami a ich klientami, przy jednoczesnym spełnieniu wszystkich wymagań funkcjonalnych i pozafunkcyjnych współpracujących systemów, lub

3) zgodność, rozumianą jako przydatność produktów, procesów lub usług przeznaczonych do wspólnego użytkowania, pod specyficznymi warunkami zapewniającymi spełnienie istotnych wymagań i przy braku niepożądanych oddziaływań.

2. Zastosowanie reguł określonych w ust. 1 zależne jest od okoliczności wynikających z szacowania ryzyka oraz z właściwości projektowanego systemu teleinformatycznego, jego zasięgu oraz dostępnych rozwiązań na rynku dostaw i usług w zakresie informatyki.

3. Zastosowany przez podmiot realizujący zadania publiczne sposób osiągnięcia interoperacyjności nie może naruszać zasady neutralności technologicznej.

§ 5. 1. Podmioty realizujące zadania publiczne stosują rozwiązania z zakresu interoperacyjności na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technologicznym.

2. Interoperacyjność na poziomie organizacyjnym osiągnięta jest przez:

1) informowanie przez podmioty realizujące zadania publiczne, w sposób umożliwiający skuteczne zapoznanie się, o sposobie dostępu oraz zakresie użytkowym serwisów dla usług realizowanych przez te podmioty;

2) wskazanie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji miejsca przeznaczonego do publikacji informacji, o których mowa w pkt 1;

3) standaryzację i ujednoczenie procedur z uwzględnieniem konieczności zapewnienia poprawnej współpracy podmiotów realizujących zadania publiczne;

4) publikowanie i uaktualnianie w Biuletynie Informacji Publicznej przez podmiot realizujący zadania publiczne opisów procedur obowiązujących przy załatwianiu spraw z zakresu jego właściwości drogą elektroniczną.

3. Interoperacyjność na poziomie semantycznym osiągnięta jest przez:

1) stosowanie struktur danych i znaczenia danych zawartych w tych strukturach, określonych w niniejszym rozporządzeniu;

2) stosowanie struktur danych i znaczenia danych zawartych w tych strukturach publikowanych w repozytorium interoperacyjności na podstawie przepisów § 8 ust. 3 oraz § 10 ust. 5, 6, 11 i 12; Dziennik Ustaw – 4 – Poz. 526

3) stosowanie w rejestrach prowadzonych przez podmioty publiczne odwołań do rejestrów zawierających dane referencyjne

w zakresie niezbędnym do realizacji zadań.

4. Interoperacyjność na poziomie technologicznym osiągnięta jest przez:

1) stosowanie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, określonych w rozdziale IV;

2) stosowanie regulacji zawartych w przepisach odrębnych, a w przypadku ich braku uwzględnienia postanowień odpowiednich Polskich Norm, norm międzynarodowych lub standardów uznanych w drodze dobrej praktyki przez organizacje międzynarodowe.

§ 6. W repozytorium interoperacyjności, oprócz struktur danych, o których mowa w § 8 ust. 3 oraz w § 10 ust. 5, 6, 11 i 12, publikuje się także rekomendacje interoperacyjności stanowiące dobre praktyki ułatwiające osiągnięcie interoperacyjności na każdym z poziomów, o których mowa w § 5.

§ 7. 1. Informacje publikowane w repozytorium interoperacyjności oznaczone są w szczególności:

- 1) nazwą;
- 2) opisem;
- 3) wersją;
- 4) datą i czasem publikacji;
- 5) statusem obowiązywania;
- 6) identyfikatorem pozwalającym na identyfikację osoby publikującej.

2. Opublikowana informacja nie może być modyfikowana lub usunięta z **repozytorium**.

§ 8. 1. Dla systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych stosuje się rozwiązania oparte na modelu usługowym.

2. Do opisu protokołów i struktur wymiany danych usługi sieciowej wykorzystuje się Web Services Description Language (WSDL).

3. Organ podmiotu udostępniającego usługę sieciową, w celu zapewnienia poprawnej współpracy systemów teleinformatycznych, przekazuje opis, o którym mowa w ust. 2, do repozytorium interoperacyjności.

4. W przypadkach uzasadnionych specyfiką podmiotu publicznego lub świadczonych przez niego usług dopuszcza się inny model architektury.

§ 9. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia:

- 1) realizację publicznej dyskusji nad rekomendacjami interoperacyjności z zachowaniem zasady neutralności technologicznej oraz zgodności z normami zatwierdzonymi przez krajową jednostkę normalizacyjną lub normami albo standardami rekomendowanymi lub ustalonymi jako obowiązujące przez organy Unii Europejskiej, prowadzonej w sposób, który zapewni każdemu interesariuszowi możliwość realnego wpływu na opracowanie rekomendacji;
- 2) prowadzenie repozytorium interoperacyjności.

Rozdział III

Minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej

§ 10. 1. W rejestrach publicznych wyróżnia się w szczególności następujące typy obiektów:

- 1) osobę fizyczną;
- 2) podmiot;
- 3) obiekt przestrzenny.

2. Dla każdego obiektu, o którym mowa w ust. 1, w obrębie danego typu, nadaje się unikatowy identyfikator.

3. Strukturę identyfikatorów typów obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, a także pkt 3 w zakresie dotyczącym punktu adresowego i działki ewidencyjnej, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Przepis, o którym mowa w ust. 2 w związku z ust. 1 pkt 3 nie wyłącza stosowania przepisów wydanych:

- 1) w wykonaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2007/2/WE z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz. Urz. WE L 108 z 25.04.2007, str. 1, z późn. zm.) w zakresie interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych;

2) na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6–10 i ust. 1a, art. 24b ust. 4, art. 26 ust. 2 oraz art. 47b ust. 5 ustawy z dnia 17 maja

1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287).

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w repozytorium interoperacyjności na ePUAP schemat XM struktury danych cech informacyjnych obiektów, o których mowa w ust. 1.

6. Podmioty realizujące zadania publiczne z wykorzystaniem wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub za pomocą pism w formie dokumentów elektronicznych sporządzonych według wzorów elektronicznych, w których mają zastosowanie obiekty, o których mowa w ust. 1, stosują strukturę danych cech informacyjnych tych obiektów zgodną ze strukturą publikowaną przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w postaci schematów XML w repozytorium interoperacyjności na podstawie wniosków organu prowadzącego rejestr referencyjny właściwy dla danego typu obiektu.

7. W strukturze, o której mowa w ust. 6, należy zawrzeć w szczególności nazwy i zakresy danych cech informacyjnych obiektów.

8. Jeżeli z przepisów prawa wynika, że stosuje się podzbiór cech informacyjnych obiektu, o którym mowa w ust. 1, to zachowuje się typy i zakresy danych określone w schemacie, o którym mowa w ust. 6.

9. Jeśli podmiot publiczny prowadzi rejestr publiczny obejmujący typ obiektu, jakim są osoby fizyczne nieposiadające numeru PESEL, identyfikacja takiej osoby odbywa się według cechy informacyjnej właściwej dla danego rejestru.

10. Jeśli podmiot publiczny prowadzi rejestr publiczny obejmujący typ obiektu, jakim są podmioty nieposiadające nadanego numeru identyfikacyjnego REGON, identyfikacja takiego podmiotu odbywa się według cechy informacyjnej właściwej dla danego rejestru.

11. Struktury danych dodatkowych cech informacyjnych, o których mowa w ust. 9 i 10, podlegają zgłoszeniu do repozytorium interoperacyjności.

12. Organ władzy publicznej, prowadzący rejestr publiczny zawierający obiekty inne niż wymienione w ust. 1, wnioskuje do ministra właściwego do spraw informatyzacji o opublikowanie w repozytorium interoperacyjności, prowadzonym w ramach ePUAP, schematu XML struktur danych cech informacyjnych tych obiektów.

§ 11. 1. Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny, wydając informacje z tego rejestru w drodze wymiany, jest obowiązany zapewnić rozliczalność takiej operacji.

2. Podmiot otrzymujący informacje z rejestru publicznego w drodze wymiany jest obowiązany do jej ochrony na poziomie nie mniejszym niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze.

§ 12. Określając funkcjonalność rejestrów publicznych oraz systemów teleinformatycznych, uwzględnia się potrzebę zapewnienia podmiotom uprawnionym realizacji zadań wynikających z odrębnych przepisów.

§ 13. 1. Wymiana danych dokonywana pomiędzy rejestrami publicznymi obejmuje jedynie informacje niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych rejestrów.

2. Wymiana danych odbywa się przez bezpośrednie odwołanie się do danych referencyjnych przez rejestr inicjujący wymianę.

3. Jeśli wymiana danych w trybie, o którym mowa w ust. 2, jest niemożliwa lub znacznie utrudniona, dopuszcza się wymianę danych w innym trybie, w tym przez kopiowanie danych przez rejestr inicjujący wymianę.

§ 14. W trakcie tworzenia lub modernizacji rejestrów publicznych oraz systemów teleinformatycznych uwzględnia się potrzebę zapewnienia bezpłatnego dostępu oraz publikacji w repozytorium interoperacyjności opisów usług, schematów XML oraz innych wzorów.

Rozdział IV

Minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych

§ 15. 1. Systemy teleinformatyczne używane przez podmioty realizujące zadania publiczne projektuje się, wdraża oraz eksploatuje z uwzględnieniem ich funkcjonalności, niezawodności, używalności, wydajności, przenoszalności i pielęgnowalności, przy zastosowaniu norm oraz uznanych w obrocie profesjonalnym standardów i metodyk.

2. Zarządzanie usługami realizowanymi przez systemy teleinformatyczne ma na celu dostarczanie tych usług na deklarowanym poziomie dostępności i odbywa się w oparciu o udokumentowane procedury.

3. Wymagania określone w ust. 1 i 2 uznaje się za spełnione, jeśli projektowanie, wdrażanie, eksploatowanie, monitorowanie, przeglądanie, utrzymanie i udoskonalanie zarządzania usługą podmiotu realizującego zadanie publiczne odbywają się z uwzględnieniem Polskich Norm: PN-ISO/IEC 20000-1 i PN-ISO/IEC 20000-2.

§ 16. 1. Systemy teleinformatyczne używane przez podmioty realizujące zadania publiczne wyposaża się w składniki sprzętowe lub oprogramowanie umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi za pomocą protokołów komunikacyjnych i szyfrujących określonych w obowiązujących przepisach, normach, standardach lub rekomendacjach ustanowionych przez krajową jednostkę normalizacyjną lub jednostkę normalizacyjną Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy w danej sprawie brak jest przepisów, norm lub standardów, o których mowa w ust. 1, stosuje się standardy uznane na poziomie międzynarodowym, w szczególności opracowane przez:

1) Internet Engineering Task Force (IETF) i publikowane w postaci Request For Comments (RFC),

2) World Wide Web Consortium (W3C) i publikowane w postaci W3C Recommendation (REC) – adekwatnie do potrzeb wynikających z realizowanych zadań oraz bieżącego stanu technologii informatycznych.

3. Informację o dostępności opisów standardów, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 17. 1. Kodowanie znaków w dokumentach wysyłanych z systemów teleinformatycznych podmiotów realizujących zadania publiczne lub odbieranych przez takie systemy, także w odniesieniu do informacji wymienianej przez te systemy z innymi systemami na drodze teletransmisji, o ile wymiana ta ma charakter wymiany znaków, odbywa się według standardu Unicode UTF-8 określonego przez normę ISO/IEC 10646 wraz ze zmianami lub normę ją zastępującą.

2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się kodowanie znaków według standardu Unicode UTF-16 określonego przez normę, o której mowa w ust. 1.

3. Zastosowanie kodowania, o którym mowa w ust. 2, nie może negatywnie wpływać na współpracę z systemami teleinformatycznymi używającymi kodowania określonego w ust. 1.

§ 18. 1. Systemy teleinformatyczne podmiotów realizujących zadania publiczne udostępniają zasoby informacyjne co najmniej w jednym z formatów danych określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Jeżeli z przepisów szczegółowych albo opublikowanych w repozytorium interoperacyjności schematów XML lub innych wzorów nie wynika inaczej, podmioty realizujące zadania publiczne umożliwiają przyjmowanie dokumentów elektronicznych służących do załatwiania spraw należących do zakresu ich działania w formatach danych określonych w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia.

§ 19. W systemie teleinformatycznym podmiotu realizującego zadania publiczne służące prezentacji zasobów informacji należy zapewnić spełnienie przez ten system wymagań Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0), z uwzględnieniem poziomu AA, określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

Rekomendacja W3C z 11 grudnia 2008 Ta wersja: <http://www.w3.org/TR/2008/REC-WCAG20-20081211/>

Aktualna wersja: <http://www.w3.org/TR/WCAG20/> Poprzednia wersja: <http://www.w3.org/TR/2008/PR-WCAG20-20081103/>

Streszczenie

Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) 2.0 obejmuje **szereg zaleceń dla tworzenia zawartości sieci Web, bardziej dostępne. Poniższych wskazówek sprawi, że treść jest dostępna dla szerszego grona osób niepełnosprawnych, w tym niewidomych i słabo widzących, głuchota i utrata słuchu, trudności w uczeniu się, ograniczeń poznawczych, ograniczonego ruchu, upośledzeniem mowy, nadwrażliwość na światło i ich kombinacje.** Poniższych wskazówek także często treść Web bardziej użyteczny dla użytkowników w ogóle. Kryteria sukcesu WCAG 2.0 są zapisywane jako testowalnych sprawozdania, które nie są specyficzne dla technologii. Poradnik o spełnianiu kryteriów sukcesu w konkretnych technologii, jak również ogólne informacje o interpretacji kryteriów sukcesu, jest w oddzielnych dokumentach. Zobacz [Web Content Accessibility Guidelines \(WCAG\) Informacje](#) na wprowadzenie i linki do WCAG materiały techniczne i edukacyjne.

WCAG 2.0 powiedzie [Web Content Accessibility Guidelines 1.0 \[WCAG10\]](#), który został opublikowany jako rekomendacja W3C maja 1999 roku. Chociaż możliwe jest zgodne zarówno z WCAG 1.0 lub do WCAG 2.0 (lub oba), W3C zaleca, by nowe i zaktualizowane treści używać WCAG 2.0. W3C zaleca także, że polityka dostępu do sieci referencyjnych WCAG 2.0.

Status tego dokumentu

Ta sekcja opisuje status tego dokumentu w momencie jego publikacji. Inne dokumenty mogą zastąpić ten dokument. Lista aktualnych publikacji W3C i najnowsza wersja tego raportu technicznego można znaleźć w [indeksie raportów technicznych W3C](#) na <http://www.w3.org/TR/>.

Jest to Wskazówki dotyczące dostępu do zawartości sieci Web (WCAG) 2.0 [Rekomendacja W3C z Web Content Accessibility wytyczne grupy roboczej](#).

Ten dokument został zbadany przez członków W3C, przez programistów, a przez W3C i innych grup zainteresowanych stron i jest zatwierdzony przez Dyrektora jako Rekomendacja W3C. Jest to stabilny i może być wykorzystywany jako materiał odniesienia i cytowane w innym dokumencie. Rolą W3C w tworzeniu tej Rekomendacji jest przyciągnięcie uwagi do specyfikacji i promowanie jej szerokiego zastosowania. Zwiększa to funkcjonalność i interoperacyjność sieci internetowej.

WCAG 2.0 jest obsługiwany przez stowarzyszonych nienormatywnych dokumentów [Zrozumienie WCAG 2.0](#) i [Techniki dla WCAG 2.0](#). Mimo, że dokumenty te nie mają statusu formalnego, że sama ma WCAG 2.0, dostarczają informacji ważnych dla zrozumienia i wdrożenia WCAG.

Grupa Robocza wnosi żadnych komentarzy być wykonane przy użyciu dołączonego [formularza komentarzy on-line](#). Jeśli nie jest to możliwe, komentarze mogą być również przesyłane do public-comments-wcag20@w3.org. Te [archiwa listy komentarzy publicznych](#) są ogólnie dostępne. Otrzymane uwagi na zalecenia WCAG 2.0 nie może doprowadzić do zmian w tej wersji wytycznych, ale mogą być uwzględnione w erraty lub przyszłych wersjach WCAG. Grupa robocza nie planuje dokonać formalnych odpowiedzi na komentarze. Archiwa [listy mailingowej WCAG WG dyskusji](#) są publicznie dostępne i przyszłe prace podejmowane przez grupę roboczą mogą zwracać uwagę otrzymanych w sprawie tego dokumentu. Niniejszy dokument został sporządzony w ramach W3C [Web Accessibility Initiative \(WAI\)](#). Cele Grupy Roboczej WCAG są omówione w [karcie Grupy Roboczej WCAG](#). Grupa Robocza WCAG jest częścią [działalności technicznej WAI](#). Ten dokument został przygotowany przez zespół działający w ramach [W3C Polityki Patentowej 05 lutego 2004](#). W3C utrzymuje [publiczną listę wszystkich ujawnień patentowych](#) dokonanych w związku z rezultatów grupy, że strona zawiera również instrukcje dotyczące ujawniania patent. Osoba, która ma rzeczywistą wiedzę o patencie, który zawiera indywidualną wierz [Istotny roszczenie \(y\)](#) musi ujawnić informacje zgodnie z [pkt 6 Polityki Patentowej W3C](#).

§ 20. 1. Podmiot realizujący zadania publiczne opracowuje i ustanawia, wdraża i eksploatuje, monitoruje i przegląda oraz utrzymuje i doskonali **system zarządzania bezpieczeństwem informacji zapewniający poufność, dostępność i integralność informacji** z uwzględnieniem takich atrybutów, jak autentyczność, rozliczalność, niezaprzeczalność i niezawodność.

2. Zarządzanie bezpieczeństwem informacji realizowane jest w szczególności przez zapewnienie przez kierownictwo podmiotu publicznego warunków umożliwiających realizację i egzekwowanie następujących działań:

!!!!!! ----→ 1) zapewnienia aktualizacji regulacji wewnętrznych **w zakresie dotyczącym zmieniającego się otoczenia; - NOWE ZJAWISKA IT; PRZEPISY PRAWA; EDU UŻYTKOWNIKÓW**

2) utrzymywania aktualności **inwentaryzacji sprzętu i oprogramowania – WYKAZ** służącego do przetwarzania informacji obejmującej ich rodzaj i konfigurację;

3) przeprowadzania **okresowych analiz ryzyka** utraty integralności, dostępności lub poufności informacji oraz podejmowania działań minimalizujących to ryzyko, stosownie do wyników przeprowadzonej analizy; **TEST PO SZKOLENIACH**

4) podejmowania działań zapewniających, że osoby zaangażowane w proces przetwarzania informacji posiadają stosowne uprawnienia i uczestniczą w tym procesie w stopniu adekwatnym do realizowanych przez nie zadań – **ART. 37 i 39** oraz obowiązków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa informacji;

5) bezzwłocznej zmiany uprawnień, w przypadku zmiany zadań osób, o których mowa w pkt 4;

6) ZAPEWNIENIA SZKOLENIA OSÓB ZAANGAZOWANYCH W PROCES PRZETWARZANIA INFORMACJI ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM TAKICH ZAGADNIEN, JAK:

a) zagrożenia bezpieczeństwa informacji;

b) skutki naruszenia zasad bezpieczeństwa informacji, w tym odpowiedzialność prawna, FOTO

c) stosowanie środków zapewniających bezpieczeństwo informacji, w tym urządzenia i oprogramowanie minimalizujące ryzyko błędów ludzkich;

7) zapewnienia ochrony przetwarzanych informacji przed ich kradzieżą, nieuprawnionym dostępem, uszkodzeniami lub zakłóceniami, przez:

a) monitorowanie dostępu do informacji, **ZAPISY W PBI**

b) czynności zmierzające do wykrycia nieautoryzowanych działań związanych z przetwarzaniem informacji, - **ART. 31**

c) zapewnienie środków uniemożliwiających nieautoryzowany dostęp na poziomie systemów operacyjnych, usług sieciowych i aplikacji;

8) ustanowienia podstawowych zasad gwarantujących bezpieczną pracę przy przetwarzaniu mobilnym i pracy na odległość;

9) zabezpieczenia informacji w sposób uniemożliwiający nieuprawnionemu

jej ujawnienie, modyfikacje, usunięcie lub zniszczenie;

10) zawierania w umowach serwisowych podpisanych ze stronami trzecimi zapisów gwarantujących odpowiedni poziom bezpieczeństwa informacji; -
ART.38 KONTROLA PODMIOTU / ZLECENIOBIORCY

11) ustalenia zasad postępowania z informacjami, zapewniających minimalizację wystąpienia ryzyka kradzieży informacji i środków przetwarzania informacji, w tym urządzeń mobilnych;

12) zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w systemach teleinformatycznych, polegającego w szczególności na:

a) dbalosci o aktualizacje oprogramowania,

b) minimalizowaniu ryzyka utraty informacji w wyniku awarii,

c) ochronie przed błędami, utrata, nieuprawniona modyfikacja,

d) stosowaniu mechanizmów kryptograficznych w sposób adekwatny do zagrożeń lub wymogów przepisu prawa,

e) zapewnieniu bezpieczeństwa plików systemowych,

f) redukcji ryzyk wynikających z wykorzystania opublikowanych podatności technicznych systemów teleinformatycznych, - **FOTO**

g) niezwłocznym podejmowaniu działań po dostrzeżeniu nieujawnionych podatności systemów teleinformatycznych na możliwość naruszenia bezpieczeństwa,

h) kontroli zgodności systemów teleinformatycznych z odpowiednimi normami i politykami bezpieczeństwa;

13) bezzwłocznego zgłaszania incydentów naruszenia bezpieczeństwa informacji w określony i z góry ustalony sp osób, umożliwiający szybkie podjęcie działań korygujących;

14) zapewnienia okresowego audytu wewnętrznego w zakresie bezpieczeństwa informacji, nie rzadziej niż raz na rok.

3. Wymagania określone w ust. 1 i 2 uznaje się za spełnione, jeżeli system zarządzania bezpieczeństwem informacji został opracowany na podstawie Polskiej Normy **PN-ISO/IEC 27001**, a ustanawianie zabezpieczeń, zarządzanie ryzykiem oraz audytowanie odbywa się na podstawie Polskich Norm związanych z tą normą, w tym:

1) PN-ISO/IEC 17799 – w odniesieniu do ustanawiania zabezpieczeń;

2) PN-ISO/IEC 27005 – w odniesieniu do zarządzania ryzykiem;

3) PN-ISO/IEC 24762 – w odniesieniu do odtwarzania techniki informatycznej po katastrofie w ramach zarządzania ciągłością działania

4. Niezależnie od zapewnienia działań, o których mowa w ust. 2, w przypadkach uzasadnionych analiza ryzyka w systemach teleinformatycznych podmiotów realizujących zadania publiczne należy ustanowić dodatkowe zabezpieczenia.

§ 21. 1. Rozliczalność w systemach teleinformatycznych podlega wiarygodnemu dokumentowaniu w postaci elektronicznych zapisów w dziennikach systemów (logach).

2. W dziennikach systemów odnotowuje się obligatoryjnie działania użytkowników lub obiektów systemowych polegające na dostępie do:

- 1) systemu z uprawnieniami administracyjnymi;
- 2) konfiguracji systemu, w tym konfiguracji zabezpieczeń;
- 3) przetwarzanych w systemach danych podlegających prawnej ochronie w zakresie wymaganym przepisami prawa.

3. Poza informacjami wymienionymi w ust. 2 mogą być odnotowywane działania użytkowników lub obiektów systemowych,

a także inne zdarzenia związane z eksploatacją systemu w postaci:

- 1) działań użytkowników nieposiadających uprawnień administracyjnych,
- 2) zdarzeń systemowych nieposiadających krytycznego znaczenia dla funkcjonowania systemu,
- 3) zdarzeń i parametrów środowiska, w którym eksploatowany jest system teleinformatyczny – w zakresie wynikającym z analizy ryzyka.

4. Informacje w dziennikach systemów przechowywane są od dnia ich zapisu, przez okres wskazany w przepisach odrębnych, a w przypadku braku przepisów odrębnych przez dwa lata.

5. Zapisy dzienników systemów mogą być składowane na zewnętrznych informatycznych nośnikach danych w warunkach zapewniających bezpieczeństwo informacji. W uzasadnionych przypadkach dzienniki systemów mogą być prowadzone na nośniku papierowym.

Rozdział V

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 22. Systemy teleinformatyczne podmiotów realizujących zadania publiczne funkcjonujące w dniu wejścia w życie rozporządzenia należy dostosować do wymagań określonych w § 19, nie później niż w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 23. Systemy teleinformatyczne podmiotów realizujących zadania publiczne funkcjonujące w dniu wejścia w życie rozporządzenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów należy dostosować do wymagań, o których mowa w rozdziale IV rozporządzenia, nie później niż w dniu ich pierwszej istotnej modernizacji przypadającej po wejściu w życie rozporządzenia.

§ 24. Do dnia wejścia w życie przepisów ustanawiających Ewidencje Miejscowości, Ulic i Adresów, rejestrem publicznym wykorzystywanym przy tworzeniu schematu struktury danych punktu adresowego, z wyjątkiem danych, które stanowią współrzędne x, y, jest krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.3)).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: D. Tusk

3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166,

Aby zapewnić lepszą ochronę obywateli UE przed inwigilacją elektroniczną, taką, jak ta ujawniona w czerwcu 2013 roku, Parlament wprowadził poprawki, nakładające na firmy (operatorów wyszukiwarek internetowych, sieci społecznościowych czy przechowujących dane w chmurze) obowiązek uzyskania pozwolenia, od krajowych organów odpowiedzialnych za ochronę danych, na ujawnienie jakichkolwiek informacji dotyczących obywatela UE krajom trzecim.

Wysokie grzywny

Firmy, które będą łamać prawo, mogą spodziewać się grzywny sięgającej albo 5 procent rocznych obrotów, albo 100 milionów euro - w zależności od tego, która kwota będzie dla nich bardziej dotkliwa. Komisja Europejska zaproponowała kary w wysokości maksymalnie 2 procent rocznych obrotów lub miliona euro.

Lepsza ochrona w internecie

Nowe zasady powinny umożliwić także lepszą ochronę danych osobowych w internecie. Przewidują one prawo do usunięcia własnych danych z sieci, ograniczenia dotyczące "profilowania" (określania potencjalnych wyników w pracy, statusu materialnego, miejsca zamieszkania danej osoby na podstawie danych dostępnych w internecie), a także wprowadzają wymóg używania zrozumiałego i jednoznacznego języka w wyjaśnieniach dotyczących polityki prywatności. Każdy dostawca usług internetowych, który będzie chciał przetwarzać dane osobowe, będzie musiał uzyskać dobrowolną, dosłowną zgodę osoby zainteresowanej, która wcześniej zostanie dobrze poinformowana o sposobie i zakresie wykorzystania danych.

Informacje dodatkowe

Pakiet dotyczący ochrony danych osobowych składa się z rozporządzenia dotyczącego całego szeregu zagadnień związanych z przetwarzaniem danych w UE, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, oraz dyrektywy o zakresie przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy w celu zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, wykrywania ich i ścigania albo wykonywania kar kryminalnych.

Kolejne kroki

Parlament Europejski przegłosował projekt przepisów w pierwszym czytaniu w celu podsumowania prac wykonanych do tej pory oraz przekazania skonsolidowanej wersji uzgodnień Parlamentowi wybranemu na kolejną kadencję. Dzięki temu, posłowie wybrani w maju, będą mogli zdecydować o podjęciu pracy wykonanej przez poprzedników, aby nie zaczynać od początku.

Projekt rozporządzenia został przyjęty 621 głosami za, przy 10 głosach przeciw i 22 wstrzymujących się od głosu.

Projekt dyrektywy został przyjęty 371 głosami za, przy 276 głosach przeciw i 30 wstrzymujących się od głosu.
Dot. : 20140307IPR38204

Dz.U.2014.1114

USTAWA

z dnia 17 lutego 2005 r.

o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

(tekst jednolity)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art.1. Ustawa określa zasady:

1) dofinansowania projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu,

- 2) ustalania minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi oraz ustalania Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji,
- 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji,
- 4) dostosowania rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji z podmiotami publicznymi oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji,
- 5) kontroli projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi,
- 6) wymiany informacji drogą elektroniczną, w tym dokumentów elektronicznych, pomiędzy podmiotami publicznymi a podmiotami niebędącymi podmiotami publicznymi,
- 7) ustalania i publikacji specyfikacji rozwiązań stosowanych w oprogramowaniu umożliwiającym łączenie i wymianę informacji, w tym przesłanie dokumentów elektronicznych, pomiędzy systemami teleinformatycznymi podmiotów publicznych a systemami podmiotów niebędącymi podmiotami publicznymi,
- 8) funkcjonowania elektronicznej platformy usług administracji publicznej, zwanej dalej "ePUAP",
- 9) funkcjonowania centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych,
- 10) (uchylony)

- w celu ochrony interesu publicznego, w tym zachowania przez Państwo możliwości swobody wyboru technologii w procesach informatyzacji realizacji zadań publicznych.

Art. 2.1. Z zastrzeżeniem ust. 2-4, przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne określone przez ustawy:

- 1) organów administracji rządowej, organów kontroli państwowej i ochrony prawa, sądów, jednostek organizacyjnych prokuratury, a także jednostek samorządu terytorialnego i ich organów,
- 2) jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych,
- 3) funduszy celowych,
- 4) samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz spółek wykonujących działalność leczniczą w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej,
- 5) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 6) Narodowego Funduszu Zdrowia,
- 7) państwowych lub samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych
- zwanych dalej "podmiotami publicznymi".

2. Przepis art. 13 ust. 2 pkt 1 stosuje się również do podmiotu, któremu podmiot publiczny powierzył lub zlecił realizację zadania publicznego, jeżeli w związku z realizacją tego zadania istnieje obowiązek przekazywania informacji do lub od podmiotów niebędących organami administracji rządowej.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych, służb specjalnych w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.), Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Narodowego Banku Polskiego, z wyjątkiem art. 13 ust. 2 pkt 1, gdy w związku z realizacją zadań przez te podmioty istnieje obowiązek przekazywania informacji do i od podmiotów niebędących organami administracji rządowej, oraz z wyjątkiem art. 13a, art. 19c i art. 19d.

4. Przepisów rozdziału 4 nie stosuje się do jednostek badawczo-rozwojowych, uczelni publicznych, Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostek organizacyjnych, Rzecznika Praw Obywatelskich, Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Krajowego Biura Wyborczego, Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) informatyczny nośnik danych - materiał lub urządzenie służące do zapisywania, przechowywania i odczytywania danych w postaci cyfrowej;
- 2) dokument elektroniczny - stanowiący odrębną całość znaczeniową zbiorów danych uporządkowanych w określonej strukturze wewnętrznej i zapisany na informatycznym nośniku danych;
- 3) system teleinformatyczny - zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania zapewniający przetwarzanie, przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243 i 827);
- 4) środki komunikacji elektronicznej - środki komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422);
- 5) rejestr publiczny - rejestr, ewidencję, wykaz, listę, spis albo inną formę ewidencji, służące do realizacji zadań publicznych, prowadzone przez podmiot publiczny na podstawie odrębnych przepisów ustawowych;
- 6) projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu - określony w dokumentacji zespół czynności organizacyjnych i technicznych mających na celu zbudowanie, rozbudowanie lub unowocześnienie systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych, zapewnienie utrzymania tego systemu lub opracowanie procedur realizowania zadań publicznych drogą elektroniczną;
- 7) ponadsektorowy projekt informatyczny - projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu, którego zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości więcej niż jednego działu administracji rządowej;
- 8) sektorowy projekt informatyczny - projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu, którego zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości jednego działu administracji rządowej;
- 9) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych - zespół wymagań organizacyjnych i technicznych, których spełnienie przez system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych umożliwia wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych oraz zapewnia dostęp do zasobów informacji udostępnianych za pomocą tych systemów;
- 10) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej - zespół cech informacyjnych, w tym identyfikatorów oraz odpowiadających im charakterystyk elementów strukturalnych przekazu informacji, takich jak zawartości pola danych, służących do zapewnienia spójności prowadzenia rejestrów publicznych oraz wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi;
- 11) oprogramowanie interfejsowe - oprogramowanie umożliwiające łączenie i wymianę danych w komunikacji pomiędzy systemami teleinformatycznymi;
- 12) testy akceptacyjne - udokumentowane wartości danych wejściowych wprowadzanych do systemu teleinformatycznego i powiązanych z nimi wartości oczekiwanych danych wyjściowych, opisujące zestawy poprawnych odpowiedzi systemu teleinformatycznego na podawane dane wejściowe, pozwalające na sprawdzenie poprawności wdrożenia oprogramowania interfejsowego;
- 13) elektroniczna platforma usług administracji publicznej - system teleinformatyczny, w którym instytucje publiczne udostępniają usługi przez pojedynczy punkt dostępowy w sieci Internet;
- 14) profil zaufany ePUAP - zestaw informacji identyfikujących i opisujących podmiot lub osobę będącą użytkownikiem konta na ePUAP, który został w wiarygodny sposób potwierdzony przez organ podmiotu określonego w art. 2;
- 15) podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP - podpis złożony przez użytkownika konta ePUAP, do którego zostały dołączone informacje identyfikujące zawarte w profilu zaufanym ePUAP, a także:
 - a) jednoznacznie wskazujący profil zaufany ePUAP osoby, która wykonała podpis,
 - b) zawierający czas wykonania podpisu,
 - c) jednoznacznie identyfikujący konto ePUAP osoby, która wykonała podpis,
 - d) autoryzowany przez użytkownika konta ePUAP,
 - e) potwierdzony i chroniony podpisem systemowym ePUAP;
- 16) podpis systemowy ePUAP - podpis cyfrowy utworzony w bezpiecznym środowisku systemu ePUAP, zapewniający integralność i autentyczność wykonania operacji przez system ePUAP;
- 17) elektroniczna skrzynka podawcza - dostępny publicznie środek komunikacji elektronicznej służący do przekazywania dokumentu elektronicznego do podmiotu publicznego przy wykorzystaniu powszechnie dostępnego systemu teleinformatycznego;
- 18) interoperacyjność - zdolność różnych podmiotów oraz używanych przez nie systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do współdziałania na rzecz osiągnięcia wzajemnie korzystnych i uzgodnionych celów, z

- uwzględnieniem współdzielenia informacji i wiedzy przez wspierane przez nie procesy biznesowe realizowane za pomocą wymiany danych za pośrednictwem wykorzystywanych przez te podmioty systemów teleinformatycznych;
- 19) neutralność technologiczna - zasada równego traktowania przez władze publiczne technologii teleinformatycznych i tworzenia warunków do ich uczciwej konkurencji, w tym zapobiegania możliwości eliminacji technologii konkurencyjnych przy rozbudowie i modyfikacji eksploatowanych systemów teleinformatycznych lub przy tworzeniu konkurencyjnych produktów i rozwiązań;
 - 20) urzędowe poświadczenie odbioru - dane elektroniczne powiązane z dokumentem elektronicznym doręczonym podmiotowi publicznemu lub przez niego doręczanym w sposób zapewniający rozpoznawalność późniejszych zmian dokonanych w tych danych, określające:
 - a) pełną nazwę podmiotu publicznego, któremu doręczono dokument elektroniczny lub który doręcza dokument,
 - b) datę i godzinę wprowadzenia albo przeniesienia dokumentu elektronicznego do systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego - w odniesieniu do dokumentu doręczanego podmiotowi publicznemu,
 - c) datę i godzinę podpisania urzędowego poświadczenia odbioru przez adresata z użyciem mechanizmów, o których mowa w art. 20a ust. 1 albo 2 - w odniesieniu do dokumentu doręczanego przez podmiot publiczny,
 - d) datę i godzinę wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru;
 - 21) Krajowe Ramy Interoperacyjności - zestaw wymagań semantycznych, organizacyjnych oraz technologicznych dotyczących interoperacyjności systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych;
 - 22) użytkownik - osobę fizyczną korzystającą z systemów teleinformatycznych;
 - 23) katalog usług - rejestr, udostępniony na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, zawierający informacje o usługach udostępnianych przez podmioty publiczne;
 - 24) wzór dokumentu elektronicznego - zbiór danych określających zestaw, sposób oznaczania oraz wymagalność elementów treści i metadanych dokumentu elektronicznego, a także mogących określać sposób zapisu danych dla wskazanych elementów oraz kolejność i sposób wyświetlania na ekranie lub drukowania poszczególnych elementów (wizualizacji);
 - 25) formularz elektroniczny - graficzny interfejs użytkownika wystawiany przez oprogramowanie służący do przygotowania i wygenerowania dokumentu elektronicznego zgodnego z odpowiadającym mu wzorem dokumentu elektronicznego;
 - 26) zakres użytkowy dokumentu elektronicznego - zawartość dokumentu elektronicznego niezbędną do załatwienia określonego rodzaju spraw za pomocą tego dokumentu.
- Art.4.** Przepisy ustawy nie naruszają:
- 1) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.);
 - 2) ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228);
 - 3) obowiązków wynikających z potrzeby współpracy z systemami teleinformatycznymi i rejestrami organów innych państw lub organizacji międzynarodowych;
 - 4) obowiązków wynikających z umów międzynarodowych, jak również umów o członkostwo w instytucjach międzynarodowych, w przypadku gdy prawo danego podmiotu do członkostwa w instytucjach międzynarodowych zostało zagwarantowane aktem prawnym o mocy ustawy.

Rozdział 2

Projekty informatyczne o publicznym zastosowaniu

Art.5.(uchylony).

Art.6.(uchylony).

Art.7.(uchylony).

Art.8.(uchylony).

Art.9.(uchylony).

Art.10.(uchylony).

Art.11.(uchylony).

Art.12.(uchylony).

Art.12a.(uchylony).

Art.12b. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, przyjmuje, w drodze uchwały, Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa stanowiący program rozwoju w rozumieniu art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.).

Art.12c.1. Minister właściwy do spraw informatyzacji co najmniej raz w roku przeprowadza konkurs na dofinansowanie projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu lub przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego, zwany dalej "konkuresem".

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji publikuje ogłoszenie o konkursie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

3. Ogłoszenie o konkursie określa co najmniej:

- 1) przedmiot konkursu;
- 2) podmioty publiczne mogące ubiegać się o dofinansowanie;
- 3) warunki udziału w konkursie;
- 4) kryteria oceny wniosku o dofinansowanie;
- 5) termin i warunki realizacji projektu lub przedsięwzięcia;
- 6) wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację konkursu;
- 7) termin składania wniosków o dofinansowanie.

4. Podmioty publiczne mogące ubiegać się o dofinansowanie składają wniosek o dofinansowanie do ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art.12d.1. Minister właściwy do spraw informatyzacji rozstrzyga konkurs na podstawie oceny wniosków dokonanej przez komisję konkursową oraz ogłasza wyniki konkursu.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze zarządzenia, powołuje komisję konkursową, a także określa jej skład, tryb pracy oraz zakres zadań.

3. Datą ogłoszenia wyników konkursu jest data ich zamieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art.12e.1. Wnioskodawca może złożyć do ministra właściwego do spraw informatyzacji odwołanie od wyniku konkursu, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku konkursu.

2. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpatrzeniu. O zachowaniu terminu decyduje data wpływu odwołania do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji rozpatruje odwołanie w terminie 14 dni od dnia jego wpływu do urzędu obsługującego tego ministra.

Art.12f.1. Środki finansowe na dofinansowanie projektów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 12c ust. 1, są przekazywane podmiotowi, którego wniosek o dofinansowanie został wyłoniony w drodze konkursu, w formie dotacji celowej, na podstawie umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw informatyzacji a tym podmiotem.

2. Umowa o dofinansowanie nie może zostać zawarta przed upływem terminu, o którym mowa w art. 12e ust. 1, a w przypadku wniesienia odwołania od wyniku konkursu - do czasu rozpatrzenia odwołania.

Art.12g.1. Minister właściwy do spraw informatyzacji unieważnia konkurs, jeżeli:

- 1) w terminie wskazanym w ogłoszeniu o konkursie nie złożono żadnego wniosku o dofinansowanie;
- 2) żaden ze złożonych wniosków o dofinansowanie nie spełnia warunków określonych w ogłoszeniu o konkursie.

2. Informację o unieważnieniu konkursu minister właściwy do spraw informatyzacji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra.

Art.12h.1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb przeprowadzania konkursu oraz kryteria, sposób i tryb przeznaczania oraz rozliczania środków finansowych na dofinansowanie projektów i przedsięwzięć, o których mowa w art. 12c ust. 1, w tym:

- a) sposób oceny wniosków o dofinansowanie projektów i przedsięwzięć,
- b) sposób oceny realizacji projektów i przedsięwzięć, zgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 12f ust. 1;

2) wzór wniosku o dofinansowanie;

3) wzór raportu rocznego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych;

4) wzór raportu końcowego z przebiegu realizacji projektów i przedsięwzięć oraz rozliczenia przyznanych środków finansowych.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni:

- 1) możliwość elektronicznego składania wniosków o dofinansowanie;
- 2) potrzebę dokonania oceny wniosków o dofinansowanie za pomocą zobiektywizowanych kryteriów;
- 3) potrzebę dokonania oceny realizacji projektów i przedsięwzięć na podstawie raportów rocznych i raportu końcowego;

4) konieczność ujednoczenia składanych wniosków o dofinansowanie oraz raportów rocznych i końcowych.

Rozdział 3

Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych, rejestry publiczne oraz wymiana informacji w postaci elektronicznej między podmiotami publicznymi

Art.13.1. Podmiot publiczny używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz zapewniających interoperacyjność systemów na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności.

1a. Postanowienia ust. 1 nie stosuje się do systemów teleinformatycznych używanych do celów naukowych i dydaktycznych.

2. Podmiot publiczny realizujący zadania publiczne przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej do przekazywania danych pomiędzy tym podmiotem a podmiotem niebędącym organem administracji rządowej:

- 1) zapewnia, aby system teleinformatyczny służący do wymiany danych pomiędzy tym podmiotem a podmiotami niebędącymi organami administracji rządowej, poza minimalnymi wymaganiami, o których mowa w ust. 1, spełniał wymóg równego traktowania rozwiązań informatycznych;
- 2) publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej lub udostępnia w inny sposób:
 - a) zestawienie stosowanych w oprogramowaniu interfejsowym systemu teleinformatycznego używanego przez ten podmiot do realizacji zadań publicznych struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących,
 - b) testy akceptacyjne, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Rozwiązania, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, nie mogą wykraczać poza zakres minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych.

4. Podmiot publiczny może nie udostępniać testów akceptacyjnych, jeżeli w oprogramowaniu interfejsowym mają być stosowane wyłącznie formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące określone w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1.

Art.13a. Podmioty publiczne, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-6, służby specjalne w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Kancelaria Sejmu, Kancelaria Senatu, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Narodowy Bank Polski, agencje wykonawcze, w rozumieniu art. 18 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.), oraz podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 4 niewskazane wprost w art. 2 ust. 1, uprawnione do wykonywania praw majątkowych do programu komputerowego opracowanego przez pracowników w ramach wykonywania obowiązków ze stosunku pracy świadczonej na rzecz tych podmiotów, mogą umożliwić sobie wzajemnie nieodpłatne korzystanie z tego programu komputerowego.

Art.14.1. Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany:

- 1) prowadzić ten rejestr w sposób zapewniający spełnianie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, w przypadku gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych;
- 2) prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej;
- 3) umożliwić dostarczanie informacji do tego rejestru oraz udostępnianie informacji z tego rejestru drogą elektroniczną, w przypadku gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych.

2. Organ administracji rządowej zapewnia działanie rejestru publicznego, używając systemów teleinformatycznych.

Art.15.1. Podmiot prowadzący rejestr publiczny zapewnia podmiotowi publicznemu albo podmiotowi niebędącemu podmiotem publicznym, realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny ich realizacji, nieodpłatny dostęp do danych zgromadzonych w prowadzonym rejestrze, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, powinny być udostępniane za pomocą środków komunikacji elektronicznej i mogą być wykorzystane wyłącznie do realizacji zadań publicznych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze potrzebę usprawnienia realizacji zadań publicznych, zapewnienia szybkiego i bezpiecznego dostępu do danych oraz zabezpieczenia wykorzystania danych do celów realizacji zadań publicznych.

4. Przekazanie przez podmiot prowadzący rejestr publiczny danych z rejestru do ich ponownego wykorzystywania w innym celu niż realizacja zadania publicznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782).

Art. 16.1. Podmiot publiczny, organizując przetwarzanie danych w systemie teleinformatycznym, jest obowiązany zapewnić możliwość przekazywania danych również w postaci elektronicznej przez wymianę dokumentów elektronicznych związanych z załatwianiem spraw należących do jego zakresu działania, wykorzystując informatyczne nośniki danych lub środki komunikacji elektronicznej.

1a. Podmiot publiczny udostępnia elektroniczną skrzynkę podawczą, spełniającą standardy określone i opublikowane na ePUAP przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, oraz zapewnia jej obsługę.

1b. Podmiot publiczny, w terminie 7 dni od dnia udostępnienia elektronicznej skrzynki podawczej, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji informację o jej adresie.

2. Podmiot publiczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić wymianę informacji w postaci elektronicznej:

- 1) z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych;
- 2) zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej,
- 2) formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentów elektronicznych przez adresatów,
- 3) sposób sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych,
- 4) sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów
- uwzględniając minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany danych w postaci elektronicznej oraz potrzebę usprawnienia i ujednoczenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi.

Art. 16a.1. W przypadku gdy w przepisach prawa został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, jeżeli przepisy te nie wykluczają przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, organ ten:

- 1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzór dokumentu elektronicznego w celu umieszczenia go w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, o którym mowa w art. 19b ust. 1;
- 2) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji opis usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu wzoru dokumentu elektronicznego w celu zamieszczenia go w katalogu usług;
- 3) udostępnia na ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym formularz elektroniczny umożliwiający wygenerowanie dokumentu elektronicznego w celu złożenia go za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, organ realizuje w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów określających wzór dokumentu.

3. Formularz elektroniczny udostępniony na ePUAP spełnia standardy określone i opublikowane na ePUAP przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

4. W przypadku gdy formularz elektroniczny nie spełnia standardów, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw informatyzacji może wezwać organ do dostosowania, we wskazanym terminie, formularza elektronicznego udostępnionego na ePUAP do tych standardów.

5. W przypadku niedostosowania we wskazanym terminie formularza elektronicznego udostępnionego na ePUAP do standardów, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw informatyzacji może usunąć formularz elektroniczny z ePUAP.

Art. 16b.1. W przypadku gdy w przepisach prawa nie został wskazany organ właściwy do określenia wzoru dokumentu, wzór dokumentu elektronicznego może przekazać do centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych organ, w którego właściwości pozostają sprawy związane z określonym w tym wzorze zakresem użytkowym dokumentów elektronicznych.

2. Do przekazania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 16a ust. 1.

Art. 17.1. Przy ministrze właściwym do spraw informatyzacji działa Rada do Spraw Cyfryzacji, zwana dalej "Radą". Rada jest organem opiniodawczo-doradczym ministra.

2. Do zadań Rady należy:

- 1) proponowanie i opiniowanie na zlecenie ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów stanowisk Rady Ministrów w sprawie dokumentów Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego dotyczących spraw informatyzacji, łączności lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego;

- 1a) opiniowanie projektu Programu Zintegrowanej Informatyzacji Państwa oraz innych dokumentów rządowych, w tym projektów strategii rozwoju i projektów programów, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, dotyczących spraw informatyzacji, łączności lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
 - 2) opiniowanie projektów przepisów wydawanych na podstawie art. 18;
 - 3) opiniowanie innych przekazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych i innych dokumentów dotyczących spraw informatyzacji, łączności lub rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
 - 4) opiniowanie na zlecenie ministra właściwego do spraw informatyzacji raportów i innych opracowań dotyczących:
 - a) potrzeb i postulatów dotyczących rozwoju społeczeństwa informacyjnego,
 - b) zasad funkcjonowania rejestrów publicznych,
 - c) zasad wdrażania systemów teleinformatycznych w administracji publicznej oraz stanu ich realizacji,
 - d) aktualnych rozwiązań technicznych mających zastosowanie w informatyzacji administracji, rozwoju sieci i usług szerokopasmowych,
 - e) terminologii polskiej z zakresu informatyki i łączności.
3. Rada może inicjować działania na rzecz informatyzacji, rozwoju rynku technologii informatyczno-komunikacyjnych oraz rozwoju społeczeństwa informacyjnego.
4. Rada wyraża opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektów lub propozycji, o których mowa w ust. 2.
5. Opinie, protokoły posiedzeń oraz inne dokumenty Rady są publikowane w wydzielonej części Biuletynu Informacji Publicznej na stronach ministra właściwego do spraw informatyzacji.
6. Rada przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji sprawozdanie z działalności za każdy rok kalendarzowy w terminie do dnia 30 kwietnia następnego roku.
7. Rada składa się z od 15 do 20 członków.
8. Kandydatów na członków Rady mogą rekomendować:
- 1) ministrowie;
 - 2) Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych;
 - 3) Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;
 - 4) współprzewodniczący ze strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
 - 5) jednostki naukowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 615, z późn. zm.), które w zakresie działalności statutowej prowadzą badania naukowe lub prace rozwojowe w zakresie informatyki lub łączności;
 - 6) izby gospodarcze reprezentujące przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie gospodarki elektronicznej, komunikacji, mediów, wytwarzania sprzętu informatycznego, oprogramowania lub świadczenia usług informatycznych;
 - 7) stowarzyszenia wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, których celem statutowym jest reprezentowanie środowiska informatycznego lub wspieranie zastosowań informatyki, gospodarki elektronicznej, komunikacji lub mediów.
9. Rekomendowany do Rady kandydat powinien posiadać wykształcenie wyższe oraz wyrazić zgodę na kandydowanie.
10. Minister właściwy do spraw informatyzacji powołuje skład Rady na dwuletnią kadencję spośród kandydatów rekomendowanych przez podmioty, o których mowa w ust. 8.
11. Przed upływem kadencji członkostwo w Radzie wygasa z powodu:
- 1) rezygnacji członka Rady złożonej na piśmie Przewodniczącemu Rady;
 - 2) śmierci członka Rady;
 - 3) niemożności sprawowania funkcji członka Rady z powodu długotrwałej choroby stwierdzonej zaświadczeniem lekarskim;
 - 4) wycofania rekomendacji podmiotu, o której mowa w ust. 8.
12. W przypadkach, o których mowa w ust. 11, minister właściwy do spraw informatyzacji powołuje na członka Rady osobę spośród pozostałych rekomendowanych kandydatów po sprawdzeniu aktualności rekomendacji.
13. Minister właściwy do spraw informatyzacji powołuje i odwołuje Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Rady spośród jej członków.
14. Przewodniczący Rady kieruje jej pracami i reprezentuje ją na zewnątrz. W przypadku nieobecności Przewodniczącego zastępuje go Wiceprzewodniczący.

15. Obsługę Rady zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji.

16. Na posiedzenie Rady mogą być zapraszane, przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz Przewodniczącego Rady, inne osoby, o ile jest to wskazane dla realizacji zadań Rady.

17. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członka Rady za udział w posiedzeniu, uwzględniając funkcje pełnione przez członków Rady i zakres obowiązków członków Rady, a także mając na uwadze, że wynagrodzenie za jedno posiedzenie Rady nie może przekroczyć 50% minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314), obowiązującego w dniu powołania Rady.

18. Zamiejscowym członkom Rady przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 775 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.).

19. Szczegółowy tryb działania Rady określa jej regulamin ustanawiany na wniosek Rady przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art. 18. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia:

1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, mając na uwadze konieczność zapewnienia:

a) spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych poprzez określenie co najmniej specyfikacji formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, które mają być stosowane w oprogramowaniu interfejsowym, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji,

b) sprawnej i bezpiecznej wymiany informacji w postaci elektronicznej między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych,

c) dostępu do zasobów informacji osobom niepełnosprawnym

-z uwzględnieniem Polskich Norm oraz innych dokumentów normalizacyjnych zatwierdzonych przez krajową jednostkę normalizacyjną, zachowując zasadę równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych;

2) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej, uwzględniając konieczność zachowania spójności prowadzenia rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi;

3) Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące zagadnienia interoperacyjności semantycznej, organizacyjnej oraz technologicznej, z uwzględnieniem zasady równego traktowania różnych rozwiązań informatycznych, Polskich Norm oraz innych dokumentów normalizacyjnych zatwierdzonych przez krajową jednostkę normalizacyjną.

Art. 19. (uchylony).

Art. 19a. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia funkcjonowanie ePUAP.

1a. Minister właściwy do spraw informatyzacji zamieszcza na ePUAP informację o adresach elektronicznych skrzynek podawczych udostępnionych przez podmioty publiczne.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych użytkowników ePUAP w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki korzystania z ePUAP, z uwzględnieniem roli ePUAP w procesie realizacji zadań publicznych drogą elektroniczną oraz zasad przetwarzania i ochrony danych osobowych.

Art.19b.1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w ramach ePUAP prowadzi centralne repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, zwane dalej "centralnym repozytorium".

2. W centralnym repozytorium umieszcza się, przechowuje i udostępnia wzory dokumentów, które uwzględniają niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2014 r. poz. 822).

3. Organy administracji publicznej przekazują do centralnego repozytorium oraz udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej wzory dokumentów elektronicznych. Przy sporządzaniu wzorów dokumentów elektronicznych stosuje się międzynarodowe standardy dotyczące sporządzania dokumentów elektronicznych przez organy administracji publicznej, z uwzględnieniem konieczności podpisywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym.

4. Jeżeli wzór podania określają odrębne przepisy, to umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego przez organy administracji publicznej w centralnym repozytorium jest równoznaczne z określeniem wzoru wnoszenia podań, o których mowa w art. 63 § 3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183).

5. Niezależnie od obowiązku wynikającego z ust. 3 organy administracji publicznej mogą prowadzić własne lub wspólnie z innymi organami administracji publicznej repozytoria wzorów dokumentów elektronicznych.

Art.19c.1. Podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 3, realizujące zadania publiczne mogą udostępniać usługi na ePUAP na podstawie porozumienia zawartego z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

2. W porozumieniu określa się sposób udostępniania usług na ePUAP oraz ich zakres.

Art.19d. Podmioty udostępniające usługi na ePUAP zapewniają ich zgodność z przepisami stanowiącymi podstawę sporządzenia wzoru dokumentu elektronicznego oraz dokonują aktualizacji tych usług w katalogu usług.

Art.20. (uchylony).

Art.20a.1. Identyfikacja użytkownika systemów teleinformatycznych udostępnianych przez podmioty określone w art. 2 następuje przez zastosowanie kwalifikowanego certyfikatu przy zachowaniu zasad przewidzianych w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262), lub profilu zaufanego ePUAP.

2. Podmiot publiczny, który używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych, może umożliwić użytkownikom identyfikację w tym systemie przez zastosowanie innych technologii, chyba że przepisy odrębne przewidują obowiązek dokonania czynności w siedzibie podmiotu publicznego.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki organizacyjne i techniczne, które powinien spełniać system teleinformatyczny służący do wydania certyfikatu oraz stosowania technologii, o których mowa w ust. 1 i 2,
 - 2) zasady potwierdzania, przedłużania ważności, wykorzystania i unieważniania profilu zaufanego ePUAP, w tym:
 - a) (uchylona),
 - b) okres ważności profilu zaufanego ePUAP,
 - c) zawartość profilu zaufanego ePUAP,
 - d) przypadki, w których nie dokonuje się potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP,
 - e) przypadki, w których profil zaufany ePUAP traci ważność,
 - f) warunki składania podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP,
 - g) warunki przechowywania oraz archiwizowania dokumentów i danych bezpośrednio związanych z potwierdzeniem profilu zaufanego ePUAP,
 - h) wzory wniosku o potwierdzenie, przedłużenie i unieważnienie profilu zaufanego ePUAP,
 - i) warunki, które powinien spełniać punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP
- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i pewności w procesie identyfikacji oraz poufności kluczowych elementarnych czynności.

Art.20b.1. Podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP wywołuje skutki prawne, jeżeli został utworzony lub złożony w okresie ważności tego profilu.

2. Dane w postaci elektronicznej opatrzone podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentowi opatrzonemu podpisem własnoręcznym, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

3. Nie można odmówić ważności i skuteczności podpisowi potwierdzonemu profilem zaufanym ePUAP tylko na tej podstawie, że istnieje w postaci elektronicznej lub zmianie uległy dane inne niż służące do potwierdzenia profilu zaufanego.

Art. 20c.1. Punkt potwierdzający profil zaufany ePUAP dokonuje potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP, które polega na weryfikacji zgodności danych zawartych w profilu użytkownika ze stanem faktycznym oraz nadaniu uprawnień wynikających z posiadania profilu zaufanego ePUAP, jak również dokonuje przedłużenia ważności i unieważnienia profilu zaufanego ePUAP.

2. Funkcję punktu potwierdzającego pełni:

- 1) konsul;
- 2) naczelnik urzędu skarbowego;
- 3) wojewoda;
- 4) Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Funkcję punktu potwierdzającego, za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji, może pełnić:

- 1) podmiot publiczny inny niż wymieniony w ust. 2;
- 2) bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.);
- 3) operator pocztowy, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529);
- 4) oddział instytucji kredytowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.

4. Zgody, o której mowa w ust. 3, udziela się na wnioski podmiotów, o których mowa w ust. 3, po spełnieniu warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

5. Operator pocztowy może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 4, nie wcześniej niż w roku następującym po roku, w którym po raz pierwszy przedłożył Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej sprawozdanie, o którym mowa w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może sprawdzać, czy podmiot pełniący funkcję punktu potwierdzającego spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji cofa zgodę, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy podmiot pełniący funkcję punktu potwierdzającego nie spełnia warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 pkt 2.

Rozdział 4

Badanie osiągnięcia interoperacyjności oraz kontrola przestrzegania przepisów ustawy

Art. 21.1. W celu zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych przeprowadza się, z zastrzeżeniem art. 24, badanie poprawności wdrożenia rozwiązań, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a, w oprogramowaniu interfejsowym przy wykorzystaniu testów akceptacyjnych udostępnionych przez podmiot publiczny, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. b, zwane dalej "badaniem".

2. Badanie przeprowadza, na własny koszt, twórca oprogramowania interfejsowego albo inny podmiot posiadający autorskie prawa majątkowe do oprogramowania interfejsowego, które ma być wykorzystywane do realizacji zadania publicznego, zwany dalej "podmiotem uprawnionym":

- 1) przed udostępnieniem po raz pierwszy oprogramowania interfejsowego do realizacji tego zadania;
- 2) po modyfikacji oprogramowania interfejsowego w zakresie, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a, dokonanej od czasu poprzedniego badania.

3. Podmiot uprawniony:

- 1) informuje podmiot publiczny o rodzaju, wersji, dacie wytworzenia i charakterystyce techniczno-funkcjonalnej oprogramowania interfejsowego poddawanego badaniu;
- 2) składa podmiotowi publicznemu oświadczenie o wyniku badania.

4. W celu potwierdzenia wyniku badania podmiot publiczny może przeprowadzić weryfikację tego badania, wykorzystując testy akceptacyjne udostępnione podmiotowi uprawnionemu. Podmiot publiczny informuje podmiot uprawniony o wyniku weryfikacji.

5. W razie niezgodności wyniku weryfikacji z wynikiem badania dokonanego przez podmiot uprawniony rozstrzyga wynik weryfikacji. W tym przypadku koszty weryfikacji ponosi podmiot uprawniony.

5a. W celu zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych z innymi systemami teleinformatycznymi podmiot publiczny może udostępnić testowy system teleinformatyczny, funkcjonalnie odpowiadający systemowi produkcyjnemu, w celu dokonywania sprawdzenia poprawności wdrożenia rozwiązań pod względem organizacyjnym, semantycznym i technologicznym.

5b. W przypadku udostępnienia przez podmiot publiczny systemu testowego nie jest wymagane udostępnienie testów akceptacyjnych.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) metodykę, warunki i tryb sporządzania testów akceptacyjnych,
- 2) sposób postępowania w zakresie badania oraz weryfikacji badania, w tym sposób dokumentowania wyników badania oraz weryfikacji badania,
- 3) rodzaje oprogramowania interfejsowego podlegającego badaniu,
- 4) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, oraz sposób i tryb przekazywania tych informacji,
- 5) wzór oświadczenia o wyniku badania oraz wyniku weryfikacji badania
 - uwzględniając konieczność wprowadzenia jednolitych warunków przygotowania rzetelnego zestawu testów akceptacyjnych oraz dokonania obiektywnej oceny oprogramowania interfejsowego.

Art. 22.1. Oprogramowanie interfejsowe może być używane do realizacji zadań publicznych, jeżeli uzyskało pozytywny wynik badania.

2. Podmiot publiczny może nieodpłatnie udostępnić oprogramowanie interfejsowe, które uzyskało pozytywny wynik badania, albo jego kody źródłowe, w zakresie określonym w umowie licencyjnej z podmiotem uprawnionym.

3. W razie stwierdzenia używania do realizacji zadania publicznego oprogramowania interfejsowego, które:

- 1) nie zostało poddane badaniu,
- 2) nie uzyskało pozytywnego wyniku badania w przypadkach, o których mowa w art. 21 ust. 2
 - podmiot publiczny może odmówić przyjęcia danych przekazywanych za pomocą tego oprogramowania; w takim przypadku odmowa przyjęcia danych jest równoznaczna z nieprzekazaniem tych danych.

Art. 23.1. Przepisy art. 21 i 22 stosuje się odpowiednio, jeżeli:

- 1) podmiot publiczny jest podmiotem uprawnionym;
- 2) podmiot uprawniony przekazał podmiotowi publicznemu autorskie prawa majątkowe do oprogramowania interfejsowego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, w razie zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 22 ust.

3 pkt 1 albo 2, oprogramowanie interfejsowe nie może być używane do realizacji zadań publicznych do czasu uzyskania pozytywnego wyniku badania.

Art. 24. Przepisów art. 21-23 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 4, chyba że:

- 1) podmiot publiczny udostępnił testy akceptacyjne;
- 2) podmiot uprawniony wystąpił o udostępnienie testów akceptacyjnych w celu przeprowadzenia badania;
- 3) podmiot publiczny udostępnił system testowy, o którym mowa w art. 21 ust. 5a.

Art. 25.1. Kontroli:

- 1) realizacji ponadsektorowych projektów informatycznych dokonuje Prezes Rady Ministrów;
- 2) realizacji sektorowych projektów informatycznych dokonuje minister kierujący działem administracji rządowej, dla którego ustanowiono sektorowy projekt informatyczny;
- 3) działania systemów teleinformatycznych, używanych do realizacji zadań publicznych albo realizacji obowiązków wynikających z art. 13 ust. 2, dokonuje:
 - a) w jednostkach samorządu terytorialnego i ich związkach oraz w tworzonych lub prowadzonych przez te jednostki samorządowych osobach prawnych i innych samorządowych jednostkach organizacyjnych - właściwy wojewoda, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - b) w podmiotach publicznych podległych lub nadzorowanych przez organy administracji rządowej - organ administracji rządowej nadzorujący dany podmiot publiczny,
 - c) w podmiotach publicznych niewymienionych w lit. a i b - minister właściwy do spraw informatyzacji-pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych lub minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej.

2. (uchylony).

3. W stosunku do organów i jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, kontrola może dotyczyć wyłącznie systemów teleinformatycznych oraz rejestrów publicznych, które są używane do realizacji zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. W pozostałych przypadkach kontrola przeprowadzana jest na wniosek.

4. Kontroli w zakresie prawidłowości wydatkowania środków finansowych przekazywanych na podstawie art. 12f, z punktu widzenia legalności, gospodarności, celowości i rzetelności wydatkowania środków publicznych:

- 1) podmiotów określonych w ust. 1 pkt 3 lit. a - dokonuje właściwa regionalna izba obrachunkowa, na zasadach określonych w ustawie z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 oraz z 2013 r. poz. 1646);
- 2) podmiotów niewymienionych w pkt 1 - dokonuje minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 26.(uchylony).

Art. 27.(uchylony).

Art. 28.1. Kontrolerem może być osoba pełnoletnia, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) posiada obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, chyba że przepisy odrębne uzależniają zatrudnienie jej w jednostce kontrolowanej od posiadania obywatelstwa polskiego;
- 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada certyfikat, o którym mowa w ust. 3.

2. Kontroler jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności kontroli. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu pełnienia obowiązków kontrolera w urzędzie obsługującym organ dokonujący kontroli.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wykaz certyfikatów uprawniających do prowadzenia kontroli w rozumieniu art. 25, uwzględniając zakres wiedzy specjalistycznej wymaganej od osób legitymujących się poszczególnymi certyfikatami i zakres kontroli określony w art. 25.

Art. 29.(uchylony).

Art. 30.(uchylony).

Art. 31.(uchylony).

Art. 32.(uchylony).

Art. 33.(uchylony).

Art. 34.(uchylony).

Art. 35.(uchylony).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 36. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 37. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 38. W ustawie z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, z późn. zm.) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Izby mogą również przeprowadzać kontrolę:

- 1) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 6 i 7 - na wniosek jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków,
- 2) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1-6 - na wniosek organów administracji rządowej, agencji lub funduszy celowych w przypadku przekazania środków publicznych na rzecz tych podmiotów."

Art. 39. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 162, poz. 1568) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

"Art. 25a. 1. Wizerunki muzealiów mogą być utrwalane i przechowywane na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565).

2. Muzeum może pobierać opłaty za udostępnianie wizerunków muzealiów z wykorzystaniem informatycznych nośników danych. Bezpośredni dostęp do wizerunków muzealiów drogą elektroniczną jest bezpłatny.

3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za udostępnianie wizerunków muzealiów z wykorzystaniem informatycznych nośników danych oraz sposób ich uiszczania, uwzględniając potrzebę zapewnienia powszechnego dostępu do wizerunków muzealiów i ich promowania."

Art.40. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art.41. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.) w art. 80 w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

"3a) informatyzacji;"

Art.42. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art.43. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. Nr 73, poz. 761 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Krajowy Rejestr prowadzi się przy użyciu informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565)."

Art.44. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407) art. 9 otrzymuje brzmienie:

"Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji tworzy stronę główną Biuletynu Informacji Publicznej zawierającą wykaz podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, wraz z odnośnikami umożliwiającymi połączenie z ich stronami.

2. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, tworzą własne strony Biuletynu Informacji Publicznej, na których udostępniają informacje podlegające udostępnieniu w tej drodze.

3. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, są obowiązane przekazać ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji informacje niezbędne do zamieszczenia na stronie, o której mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji:

1) gromadzi i udostępnia adresy wskazujące strony Biuletynu Informacji Publicznej tworzone przez podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2,

2) gromadzi i udostępnia dane o liczbie pobrań stron, o których mowa w pkt 1,

3) udostępnia nieodpłatnie przykładowe oprogramowanie służące do tworzenia stron w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 lub kody źródłowe tego oprogramowania.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania dotyczące układu ujednoczonego systemu stron Biuletynu Informacji Publicznej, w szczególności:

a) strukturę strony głównej, o której mowa w ust. 1,

b) standardy struktury stron, o których mowa w ust. 2,

2) zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 3,

3) wymagania dotyczące zabezpieczania treści informacji publicznych udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej - mając na względzie sprawność i jednolitość działania systemu stron Biuletynu Informacji Publicznej, a także uwzględniając konieczność równego traktowania rozwiązań informatycznych oraz potrzebę umożliwienia realizacji prawa do stosowania przez podmioty obowiązane do przekazywania informacji oprogramowania bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów z tytułu opłat licencyjnych."

Art.45. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art.46. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. Nr 126, poz. 1068 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) w art. 4 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) polegających na dystrybucji jakichkolwiek treści na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. (Dz. U. Nr 64, poz. 565)."

Art.47. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087) w art. 40e w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3)udzielić niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty będące przedmiotem kontroli zostały zapisane na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565);".

Art.48.W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.) w art. 23:

1)ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6.Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

1)opis systemów teleinformatycznych stosowanych w urzędach administracji publicznej realizujących zadania w zakresie świadczeń rodzinnych, zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565),

2)wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu,

3)spół sposobu postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemu

- mając na uwadze zapewnienie spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w urzędach administracji publicznej do realizacji zadań w zakresie świadczeń rodzinnych, w szczególności w zakresie jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie w zbiór centralny, a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymogami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.";

2) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

"7.Urzędy administracji publicznej do realizacji zadań w zakresie świadczeń rodzinnych używają oprogramowania, które jest zgodne z wymaganiami określonymi przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, i z jego zastosowaniem sporządzają sprawozdawczość, którą przekazują wojewodzie.

8.Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może utworzyć rejestr centralny obejmujący dane dotyczące osób pobierających świadczenia rodzinne oraz wartości udzielonych świadczeń, gromadzone na podstawie przepisów ustawy przez organy właściwe podczas realizacji zadań w zakresie świadczeń rodzinnych, oraz może przetwarzać te dane na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Organy właściwe przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym w mowa w ust. 7."

Art.49.W ustawie z dnia 19 lutego 2004 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. Nr 49, poz. 463) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art.50.W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703) w art. 23:

1)ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3.Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

1)opis systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 17, art. 19 pkt 17, art. 21 pkt 7 i art. 22 pkt 12, stosowanych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565),

2)wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu,

3)spół sposobu postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemu

-mając na uwadze zapewnienie jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie w zbiór centralny, a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymaganiami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.";

2)ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4.W przypadku gdy realizacja zadań określonych w ustawie jest związana z przekazywaniem informacji za pomocą systemu teleinformatycznego, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego nieodpłatnie udostępni podmiotom obowiązującym do przekazywania informacji na podstawie niniejszej ustawy oprogramowanie, które

jest zgodne z wymaganiami określonymi przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.";

3) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

"4a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może utworzyć rejestr centralny obejmujący dane dotyczące jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, a także dane dotyczące osób i rodzin, którym udzielono świadczeń pomocy społecznej, oraz form udzielonej pomocy społecznej, gromadzone przez jednostki organizacyjne pomocy społecznej na podstawie przepisów ustawy, oraz może przetwarzać te dane na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Jednostki organizacyjne pomocy społecznej przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym w mowa w ust. 4."

Art.51. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896) w art. 51 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Dane zawarte w rejestrze zapisuje się na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565) i zabezpiecza się je przed dostępem osób nieupoważnionych."

Art.52. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703) w art. 4:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

"8) wprowadzanie i rozwijanie w publicznych służbach zatrudnienia systemów teleinformatycznych zapewniających spójny system obsługi rynku pracy.";

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

1) opis systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565),

2) wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu,

3) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemu wraz z podaniem terminu dostosowania

- mając na uwadze zapewnienie spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia, w szczególności w zakresie jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie w zbiór centralny, a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymaganiami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.";

3) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

"3. Publiczne służby zatrudnienia używają oprogramowania, które jest zgodne z wymaganiami określonymi przez ministra właściwego do spraw pracy w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw pracy może utworzyć rejestr centralny obejmujący dane dotyczące rynku pracy, instytucji rynku pracy, form udzielonego wsparcia, a także dane dotyczące osób poszukujących pracy i bezrobotnych, gromadzone przez publiczne służby zatrudnienia na podstawie przepisów ustawy, oraz może przetwarzać te dane na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Publiczne służby zatrudnienia przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym w mowa w ust. 3."

Rozdział 6

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art.53. Minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawi Radzie Ministrów projekt Planu Informatyzacji Państwa w terminie do dnia 31 marca 2006 r.

Art.54. Minister właściwy do spraw informatyzacji powoła członków Rady pierwszej kadencji w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

Art.55. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewni możliwość udostępniania danych z krajowej ewidencji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art.56. Podmioty publiczne są obowiązane przekazać dane o rejestrach publicznych i systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, prowadzonych w dniu wejścia w życie ustawy, w zakresie określonym w art. 20 ust. 1 i 2, w terminie do dnia 31 stycznia 2006 r.

Art.57.Podmioty publiczne udostępnią testy akceptacyjne w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 18 pkt 1.

Art.58.W przypadku gdy używany w dniu wejścia w życie ustawy do realizacji zadań publicznych system teleinformatyczny nie spełnia minimalnych wymagań, o których mowa w art. 3 pkt 9, albo rejestr publiczny nie spełnia minimalnych wymagań, o których mowa w art. 3 pkt 10, podmiot publiczny jest obowiązany do dostosowania tego systemu teleinformatycznego albo rejestru publicznego do minimalnych wymagań w terminie 2 lat od dnia wejścia ustawy w życie.

Art.59.Zakład Ubezpieczeń Społecznych dostosuje system informatyczny do wymagań wynikających z przepisów art. 40 w terminie 2 lat od dnia wejścia ustawy w życie.

Art.60.Dokumenty określone w art. 47a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 40, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą być przekazywane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w sposób określony w tym przepisie bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, przy wykorzystaniu danych otrzymanych za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przed dniem 21 lipca 2008 r. weryfikowanych przy pomocy wydawanych płatnikom składek certyfikatów klucza publicznego do czasu utraty ważności tych certyfikatów. Termin ważności tych certyfikatów nie może być dłuższy niż jeden rok.

Art.61.1.Ileokroć w przepisach dotyczących informatyzacji zawartych w odrębnych ustawach jest mowa o:

- 1)elektronicznym nośniku informacji, elektronicznym nośniku informatycznym, elektronicznym nośniku danych, komputerowym nośniku informacji, komputerowym nośniku danych, nośniku elektronicznym, nośniku magnetycznym, nośniku informatycznym albo nośniku komputerowym - należy przez to rozumieć, w przypadku wątpliwości interpretacyjnych, informatyczny nośnik danych, o którym mowa w art. 3 pkt 1 niniejszej ustawy;
- 2)danych elektronicznych, danych w postaci elektronicznej, danych w formie elektronicznej, danych informatycznych, informacjach w postaci elektronicznej albo informacjach w formie elektronicznej - należy przez to rozumieć, w przypadku wątpliwości interpretacyjnych, dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 niniejszej ustawy.

2.Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przepisów:

- 1)ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe;
- 2)ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908 i 1036);
- 3)ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1232).

Art.62.Rada Ministrów, w terminie 2 lat od dnia wejścia ustawy w życie, przygotowuje projekt ustawy dotyczący dostosowania terminologii w przepisach odrębnych ustaw dotyczących informatyzacji do określeń wymienionych w art. 3 pkt 1 i 2 niniejszej ustawy.

Art.63.Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie nowych upoważnień, nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art.64.Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1)art. 17 oraz 54, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2)art. 36 i 37, które wchodzi w życie po upływie 7 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3)art. 40, który wchodzi w życie po upływie 27 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4)art. 42 pkt 1, 4 i 7, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r.